

Red. prof. dr. JANEZ JUSTIN

Vsak poskus, da bi nanizali raznovrstne znanstvene, raziskovalne ali pa preprosto osebne dosežke in uspehe red. prof. dr. Janeza Justina je sila neprepričljiv, saj se v nizanju dejstev in podatkov izgubi resnično bistvo prodornega intelektualca, kar je prof. Justin nedvomno bil. Prof. Justin je – tako sodimo njegovi bližnji sodelavci in sodelavke, pa tudi generacije študentov in študentk z ISH – Fakultete za podiplomski humanistični študij v Ljubljani – v polni meri združil dobro stratificirano in z lastnimi raziskavami obogateno humanistično vednost in neusahljivo strast in veselje do raziskovanja in uživanja v tej vednosti. Profesor Justin se ni skrival v svojem malem znanstvenem »vrtičku« in branil usvojeno vednost, temveč je bil v dialogu s sodelavci in študenti vedno pripravljen na diskusijo; spoštljiv do drugačnih mnenj je bil sposoben spremeniti svoja stališča. Podobne izkušnje imajo generacije študentov in študentk ISH, ki jim je v okviru podiplomskega študijskega programa predaval različna razsežja jezikovne dejavnosti, tako vsebine, ki so nujno disciplinarno lingvistično znanje, kot tudi znanja in spretnosti, potrebne za proučevanje različnih vidikov jezikovne in semiotične dejavnosti v njeni konkretni pojavnosti. Osrednji predmet njegovega zanimanja je namreč bila socialna semiotika, torej verbalni in neverbalni socialni diskurzi ter socialni pomeni. Socialna semiotika se ukvarja z diskurzivno produkcijo razmerij moči, z mehanizmi subjektivacije, ki delujejo v socialnih diskurzih, in z vprašanjem, kako družbe in kulture interpretirajo “lastne” semiotične dejavnosti. Profesorja Justina sta vznemirjala vprašanje in status izjav in njihovih socialnih kontekstov, ki so v medsebojni odvisnosti. Izjave in konteksti se vzajemno interpretirajo, ta pojav pa socialna semiotika obravnava kot intertekstualnost. Socialni konteksti

po eni strani resda delno določajo pomen posameznim izjavam, toda hkrati so pomensko odvisni tudi od socialnih diskurzov, katerih pomen naj bi prav oni določali. Študenti in študentke so se na njegovih predavanjih seznanjali tudi z najpomembnejšimi vidiki antropološkega pristopa k vprašanju, kako sodobne družbe organizirajo transfer socialnih reprezentacij in drugih kognitivnih objektov v različnih odsekih družbenega komuniciranja (zlasti na ravni medijskega poročanja, v literarni, televizijski in filmski fikciji, v političnem in didaktičnem diskurzu, na ravni organizacije vsakdanje konverzacije, v tržnem komuniciranju itd.).

Sodelavci in sodelavke se profesorja Justina spominjamo kot vselej optimističnega sogovorca, ki je tudi v zapletenih in kompleksnih situacijah premogel preudarnost in hkratno sproščenost, študenti in študentke pa po inspirativnem in suverenem podajanju različnih humanističnih vsebin. Jasen, empatičen in razgiban v izražanju je bil vedno pripravljen tudi na inventivno kombiniranje teoretskega korpusa in povsem banalnih praktičnih primerov. Mentorstvo je razumel kot kooperativno dopolnjevanje študenta in profesorja, ob tem pa je bil vedno pripravljen premalo elaborirano znanstveno hipotezo študenta dopolniti in jo s tem obogatiti. Tudi kot mentor je bil zares radodaren, radoveden in skrben.

Izredna kooperativnost, temeljitost, spoštljiva enakopravnost ter veselje do ljudi in vednosti – vse to je odlikovalo profesorja Janeza Justina.

DOC. DR. TADEJ PRAPROTNİK

Institutum Studiorum Humanitatis,
Fakulteta za podiplomski humanistični študij, Ljubljana